

SZAKMAI NAP A HAGYOMÁNYOK HÁZÁBAN

Képgaléria a 2026. III. 19-i Szakmai napról:

<https://hagyomanyokhaza.hu/hu/galeria/szakmai-nap-2026>

Fotósok: Hrotkó Bálint, Tuba Zoltán/kepszerk.hu

Aki korábban részt vett ilyen rendezvényen, időben bejelölte naptárában a 2026. március 19-t, és regisztrált. Mert az egésznapos programban hasznos tájékoztatástól az élményekig széles a skála. A nyitó plenáris előadás ideális ráközelítés a későbbiek folyamán kibontott tematikáknak. A Népművészeti jelentés olyan tájékoztatást ad, amelyben egyaránt kiismeri magát valamennyi érdeklődő, legyen gyakorló népzeneész, avagy csupán a népművészetek iránt érdeklődő. Kora délután párhuzamosan szekcióülések zajlanak, s velük párhuzamosan élményprogramokra kerül sor. A rutinos látogató az előbbieket részesíti előnyben, mivel az élmények – hasonló keretek között – máskor is hozzáférhetőek, míg a szekcióülések élménye-tanulsága megismételhetetlen.

Idén a népi kézművességre irányult az érdeklődés reflektorfénye, ám a népzene egyes ágazatai iránt érdeklődőknek is bőven jutott tanulság, tapasztalat. Az egyes foglalkozások látogatottsága ékesen bizonyítja, hogy hatékony előkészületek folytak a „közönségszervezést” illetően: rendre megteltek a termek, visszajáró vendégek örömteli találkozásai is bizonyították ezt – ugyanakkor érezhetően az új érdeklődők is könnyen beilleszkedtek ebbe a szakmai-baráti légkörbe.

Indokolt, hogy a népi kézművesség kerüljön a fókuszba, hiszen a népzene és a néptánc már megtalálta helyét a felsőfokú intézményekben, míg a népi kézművességgel foglalkozók csupán a középfokú oktatásig jutnak el. Jóllehet, „nem a papír számít”, a szakmák megbecsülése, az életpályát illetően vonzóvá

tétele korántsem tekinthető megoldottnak. Ugyanakkor rendkívül hatásos a népművészetek komplex szemlélete, egyfajta „párbeszéd”, amelyben több művészeti ág is képviselve van.

A szekcióülések változatos programot kínáltak, s korántsem volt könnyű az egyidejű programok közötti választás. Míg a máskor is realizálható élményprogramokról könnyű szívvel tudott lemondani a főváros vonzaskörzetében élő, a gyakorlati tapasztalatok tárgyalásával foglalkozó tematikáknak erős konkurenciát jelentett az élményközpontú kerekasztalbeszélgetés, ami talán méginkább az egyszerűség jegyeit mutatta fel.

Némi lelkiismertfurdalással mondtam le a „Pedagógiai kerekasztal programról, amely kétségkívül rendkívüli aktualitással bír: „Néphagyomány és pedagógia – közös stratégiával a jövő nemzedékeiért” – de nem tudtam ellenállni a megismételhetetlennek tűnő kínálatnak, annak a kerekasztal-beszélgetésnek, amely Kallós Zoltánnal, a néprajzkutatóval foglalkozott. Vagy legalábbis, ezt ígérte! Utólag nem tudtam eléggé örvendeni ezért a választásomért, mert a 100 éve született Kallós Zoltánról olyan élő-eleven képest festettek személyes ismerősei, amely semmiféle írott, dokumentum-értékű á és nemcsak megtapasztalták emberi és szakmai erényeit, hanem ezeket a tapasztalatokat képesek megosztani, közvetíteni olyanok számára, akiknek nem adatott meg a személyes ismeretség. Az oral history a legnemesebb értelemben működött: az egyszeri-egyedi történetek sem csupán „sztorik” voltak, hanem megközelítései annak a személyiségnek, akiről fontos lenne, hogy minél többen „tudjunk”. A konkrét adatok, a felidézett történetek természetesen csupán a felszínét érintik a személyiségnek, ám ezeknek a mozzanatoknak a megőrződése azt hangsúlyozza, hogy a mindennapi élet megannyi apró gesztusa hozzátesz valamit ahhoz a képhez, amely követendő példaként átörökítendő!

Teltházat vonzott Pávai István előadása is, amely az általánosító „Népdal műdal, hangszeres népzene” címet kapta. Ebben a tudást gyarapító, tényszerű információközlés mellett bőven jutott lehetőség az élményszerű mozzanatokra, s főképp: a terjedelmi határok pontos betartásának köszönhetően, volt lehetőség kérdések feltevésére, az elhangzottakkal kapcsolatban, valamint kitekintőlegesen is, ami arra utalt: a hallgatóság aktív figyelemmel, együtt-gondolkodva követte az elhangzottakat.

Az egynapos programoknak előnye és hátránya egyaránt a területi behatároltságban rejlik. Az ilyesfajta érték-orientált, intenzív időkihasználás egyfajta szakmai „vitamin-injekció”. Érdemes előre megtervezetten minél több programban részt venni, a figyelem és a befogadókészség határait feszegetve, mert az itt megszerezhető információ- és tudásanyag élményszinten aligha pótolható máskor, másutt. Ugyanakkor, ez a körültekintő szervezést dicséri, az egyes programok között van lehetőség oldott keretek között beszélgetésre, tapasztalatcserére, tehát, aki reggel 9 órára érkezett a Hagyományok Házába, bármikor távozott is, nem érezhette a fáradtság jeleit. Az élményekkel való feltöltődés hatása remélhetőleg hosszú ideig kitart, erőt-energiát ad a mindennapi „munkához”, és energiát ahhoz, hogy ki-ki meggyőzze a közvetlen környezetében élőket (rokonokat, barátokat, kollégákat és diákokat), hogy érdemes nyitott szemmel-füllel-szívvvel élni, különböző közösségekhez tartozni.

Fittler Katalin

**HAGYOMÁNYOK
HÁZA**